

Робота з Google Диск — хмарне сховище, у якому зберігаємо файли. Загалом, це можуть бути файли будь-якого типу, але найчастіше в педагогічній практиці використовуються файли в форматі: .doc (.docx), .pdf, .ppt (.pptx).

Наприклад, для атестації педагогів, створюю папку, де зберігаються усі атестаційні матеріали. Коли пишу характеристику діяльності, я даю доступ до документа, щоб учитель міг доповнити, чим він займається.

Диск має обмеження відносно пам'яті. Проте, тимчасово непотрібні документи можна заархівувати. Дуже важливим елементом є те, що маємо доступ до диску з різних гаджетів – чи то мобільний телефон, чи робочий комп'ютер, головне – увійти в обліковий запис та мати належний інтернет.

Робота з Google Документи

Даний сервіс дозволяє створювати; читати; редагувати; коментувати.

Не турбуючись про різний формат файлів, ми можемо працювати в режимі онлайн командою.

Так, до прикладу, можемо спільно з ГО заповняти апікаційну форму на будь-який проєкт, разом з учнями працювати над створенням сценарію чи концертної програми, з колегами заповнювати таблиці з моніторингу, з батьками працювати над опитувальником, і т.д.

Враховуючи виклики, які постали на даний час у суспільстві, використання Google сервісів значно полегшує роботу, та дозволяє залучити колег до колективного вирішення тих чи інших питань, які виникають.

Література

1. Огнев'юк В. О. Освіта в системі цінностей сталого людського розвитку. Київ : Знання України, 2003. 448 с.

2. Олійник Л. М. Застосування базових сервісів Google у системі післядипломної педагогічної освіти. Інформаційні технології в освіті, 2015. № 22. С. 93-102.

УДК 378.147

Сівак Ж. І.

майстер виробничого навчання,
ДНЗ «Подільський центр професійно-технічної освіти»,
anna.chekrygina@gmail.com

ПЕДАГОГІЧНА КОМПЕТЕНТНІСТЬ ПЕДАГОГА

Одним зі стратегічних завдань реформування освітньої галузі, визначених Національною доктриною розвитку освіти України, є впровадження мобільної системи підвищення професіоналізму педагогів, спрямованої на розвиток інтелектуального потенціалу, психологічної компетентності, здатності до ефективної педагогічної діяльності.

Перед сучасним педагогом ставиться вимога володіти цілою гамою спеціальних, професійних умінь, передусім пов'язаних з його психологічною підготовкою. У своїй професійній діяльності він зіштовхується з необхідністю вчити не лише знанням, але й способами їх одержання, формувати навчальну

діяльність учнів, будувати освіту як систему, що створює умови для самопроєктування і формування багатомірної свідомості, здатності самовизначитися, розвивати в учнів техніку розуміння, мислення, дії, рефлексії. Унікальність професії педагога полягає у тому, що він створює умови розвитку людини, її освіти, а основу педагогічної освіти складає психологічне значення як учіння про сутність людини і закономірності її розвитку. Тому стає очевидною необхідність підвищення психологічної грамотності сучасного педагога.

Психологічна компетентність педагога – це наявність основ знань із загальної вікової педагогічної соціальної психології та психофізіології і досвіду, набутого під час власної педагогічної діяльності.

Психологічна компетентність вважається однією з визначальних у структурі педагогічної діяльності. Вона входить до структури загальних педагогічних здібностей. У структурі базових елементів професійно-педагогічної компетентності педагога психологічним аспектам відводиться визначальна роль.

Психологічне значення – це не лише теорія, але й особливого роду дія, що реалізується на практиці.

Для ефективної педагогічної роботи важливо знати психологічні особливості учня – це дозволить педагогу створити оптимальні умови для розбудови ефективного розвивального середовища.

Оскільки одним із основних показників якості життя учня є його здоров'я, педагогіка має виконувати здоров'язбережувальну функцію. Отже, учитель має створювати і підтримувати комфорт-психологічну атмосферу.

Має значення також психологічна готовність педагога до уроку, його емоційність, педагогічний такт, взаємовідносини педагога і учня.

Важливою є мотивація пізнавальної діяльності, а також установка на увагу, організація сприйняття та пам'яті. Для творчого розвитку розумової діяльності учня першочергове значення має організація занять. У цьому випадку вся майстерність і талант педагога полягає в застосуванні нових технологій, методів навчання.

Метод навчання – це основні шляхи, способи навчальної роботи педагога та учнів, за яких набуваються певні знання, уміння і навички. Знання – це скарб, вміння вчитися – ключ до нього. Активних методів навчання у педагогіці багато. З точки зору психології їх ділять на три групи методів, які є найбільш цікавими для використання, з метою організації активної діяльності учнів, керування розвитком мислення. Це методи програмового, проблемного, інтерактивного навчання.

Активним мотиваційним стимулом до якісного навчання є цікавість, евристичність, яскравість подачі педагогом матеріалу. Однією з найефективніших форм діяльності учнів є гра. Найкращі результати в будь-якій галузі досягаються саме у вигляді гри – це аксіома. Тому, коли треба розв'язувати якусь складну технологічну, екологічну, гуманітарну або іншу проблему, то оголошують конкурси, а це не що інше як гра. Гра – це ідеальний

варіант роботи. Вона не виснажує людину, а розвиває її, робить сильнішою й досконалішою.

Змагальні методи навчання допомагають розвивати увагу, креативність, цікавість, уяву, формують особисті якості учнів.

Сучасному педагогу не достатньо володіти лише теоретичними знаннями про психологію учня та умінням формально діагностувати деякі сторони її психологічного розвитку. Важливіше здійснювати безпосередньо психологічну підтримку учнів. Зокрема, необхідно володіти методами експрес-діагностики та інструментарієм, що дозволяє управляти психічним розвитком дітей, розвивати й коригувати окремі сторони особистості учнів.

Педагог мусить дбати про зростання власної психологічної культури, що передбачає уміння розумітися в інших людях, успішно взаємодіяти з ними. Необхідно також уміння управляти власним станом, розвивати у себе пам'ять, увагу, виховувати волю, характер, тобто все те, що сприяє не лише зростанню як професіонала, але як людини, яка прагне до самовдосконалення.

Для підвищення рівня психологічної компетентності педагога величезну роль відіграє самоосвіта. Психологія допомагає людині розпізнати і змінити себе, виступає засобом самовдосконалення. Життєве значення психології полягає в її перетворювальній функції, у забезпеченні індивідуальними засобами роботи над собою, змінювання і розвитку себе, управління своїми процесами і станами. Психологічна компетентність педагога полягає в умінні усвідомлювати рівень власної діяльності, своїх здібностей, знати способи професійного самовдосконалення, вміти бачити причини недоліків у своїй роботі, у собі, бажати самовдосконалення.

Отже, психологічна компетентність є складовою професійної компетентності фахівця, зміст психологічної компетентності особистості пов'язаний з особливостями професійної діяльності. Психологічна компетентність педагога представляє собою узгодженість між його знаннями, практичними уміннями і реальною поведінкою, яку педагог демонструє в процесі педагогічної взаємодії.

Література

1. Євдокімова О. О. Психологічні засади вищої технічної освіти: монографія. Харків: ПП видавництво «Нове слово», 2009.388с.
2. Матійків І. М. Ключові компетенції фахівця сфери обслуговування. *Наукові записки Інституту психології ім. Г. С. Костюка АПН України*/ за ред. акад. С. Д. Максименка. К.: Міленіум, 2007. Вип.33.
3. Подоляк Л. Г., Юрченко В. І. Психологія вищої школи. Підручник. К.: Каравела, 2011.360с.
4. Чапрак М., Котова С. Сучасні тенденції формування професійної компетентності. *Современные вопросы мировой науки*.2010.258с.